

ตารางการวิเคราะห์หลักสูตร กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ

ชื่อรายวิชาศิลปะ

ระดับชั้น ☐ อนุบาลปีที่..... ☐ ประถมศึกษาปีที่..... ☒ มัธยมศึกษาปีที่ 1.....
ของ ☐ นาย ☒ นาง ☐ นางสาว..... สุนิสา..... นามสกุล..... อินทนนท์.....

สาระที่ 3 นาฏศิลป์

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน	ม.1/1 อธิบายอิทธิพลของนักแสดงชื่อดังที่มีผลต่อการโน้มน้าวอารมณ์หรือความคิดของผู้ชม	- อิทธิพลด้านการแสดงของไทย การแสดงมีการพัฒนารูปแบบการแสดงแต่ละประเภทและกลายเป็นเอกลักษณ์ของการแสดงนั้นๆ - โขน พัฒนามาจากการเล่นชกนาคติกดำบรรพ์ กระบี่กระบองและหนังใหญ่ - ละครรำ เป็นศิลปะการร่ายรำดำเนินเรื่อง - ลิเก พัฒนามาจากการแสดงของชาวไทยมุสลิม - ละครสากล สะท้อนการดำเนินชีวิตของคน	1.ความเป็นมาและประเภทของโขน 2.ความเป็นมาและประเภทของละครรำ 3.ความเป็นมาของลิเก 4.ความเป็นมาของละครสากล 5.ความแตกต่างของการแสดงแต่ละประเภท 6.เกิดความประทับใจ	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	-การปฏิบัติของผู้แสดงและผู้ชม -ประวัตินักแสดงที่ชื่นชอบ -การพัฒนารูปแบบของการแสดง -อิทธิพลของนักแสดงที่มีผลต่อพฤติกรรมของผู้ชม	

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		ในสังคม	นักแสดงทำให้ซาบซึ้งไปกับการแสดงและติดตามการแสดง				
	ม.1/2 ใช้นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง	- นาฏยศัพท์เป็นศัพท์เฉพาะทางนาฏศิลป์ที่ใช้ในการร่ายรำทั้งรำไทย การแสดงโขน และละคร - ภาษาท่า เป็นภาษาที่ใช้เรียกการแสดงออกของมนุษย์ - ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ เป็นท่าที่ใช้ในการแสดง - การตีบทเป็นการถอดคำประพันธ์มาเป็นภาษา - การเคลื่อนไหวร่างกาย และแสดงสีหน้าแววตาต่างๆ สื่อถึงอารมณ์ความรู้สึก	1.ความหมายของนาฏยศัพท์ 2.ความหมายของภาษาท่า 3.ความหมายของภาษาท่าทางนาฏศิลป์ 4.ความหมายการตีบท 5.การเคลื่อนไหวร่างกายและแสดงสีหน้าสื่ออารมณ์ความรู้สึก 6.ปฏิบัติทำรำนานาฏยศัพท์ ภาษาท่า ภาษาท่าทางนาฏศิลป์ และการตีบท	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย	5. มีจิตสาธารณะ 1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	-นาฏยศัพท์หรือศัพท์ทางการละครในการแสดง -ภาษาท่า และการตีบท -ท่าทางเคลื่อนไหวที่แสดงสื่อทางอารมณ์ -ระบำเบ็ดเตล็ด -ร่ายมาตรฐาน	
	ม.1/3 แสดงนาฏศิลป์และละครในรูปแบบง่าย ๆ	ระบำเบ็ดเตล็ด เป็นการแสดงที่มุ่งเน้นความงดงามของเครื่องแต่งกายความพร้อมเพรียงใน	1.ประวัติความเป็นมาของร่ายมาตรฐาน 2.ความเป็นมา			รูปแบบการแสดงนาฏศิลป์ - นาฏศิลป์ - นาฏศิลป์พื้นบ้าน - นาฏศิลป์นานาชาติ	

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิพากษ์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิด อย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		การแสดงการแสดงระบำใช้คนจำนวนมาก - รำวงมาตรฐานจะมีท่ารำของแต่ละเพลงที่มีลักษณะเฉพาะ - การแสดงนาฏศิลป์ไทย ได้แก่ โขน ละคร รำ ระบำ และกาแสดงพื้นเมือง - นาฏศิลป์พื้นเมืองเป็นการแสดงที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะท้องถิ่น - นาฏศิลป์สากลเป็นการแสดงที่มีพื้นฐานมาจากต่างชาติ	ของนาฏศิลป์ไทย 3.ความเป็นมาของนาฏศิลป์พื้นเมือง 4.ความเป็นมาของนาฏศิลป์สากล 5. ปฏิบัติทำนาฏศิลป์ไทย ปฏิบัติทำนาฏศิลป์พื้นเมือง ปฏิบัติทำนาฏศิลป์สากล	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี		
	ม.1/4 ใช้ทักษะการทำงานเป็นกลุ่ม ในกระบวนการผลิตการแสดง	- การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดง การแสดงต่างๆ ทำให้ผู้ชมได้รับความสนุกสนานและได้ประโยชน์จากการชมการแสดง -หลักในการชมการแสดง การชมการแสดงผู้ชมควรศึกษาเรื่องราวที่จะชม เข้าใจเนื้อหา ดนตรี บรรยากาศ ฉาก การ	1.บทบาทหน้าที่ของฝ่ายต่างๆ ในการจัดการแสดง 2.การสร้างสรรค์กิจกรรมในการแสดงที่สนใจ 3.ประโยชน์ของกิจกรรมการแสดง 4.หลักในการชมการแสดง	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถ	-บทบาทและหน้าที่ของฝ่ายต่าง ๆ ในการจัดการแสดง -การสร้างสรรค์กิจกรรมการแสดงที่สนใจ โดยแบ่งฝ่ายและหน้าที่ให้ชัดเจน	

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
ศ 3.1 เข้าใจ และแสดงออกทางนาฏศิลป์อย่างสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิจารณ์คุณค่า นาฏศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน		แต่งกาย บทบาทผู้แสดงวิเคราะห์เรื่องราวการแสดง และเก็บข้อคิดที่ได้จากการแสดง -มารยาทในการชมการแสดง การมีมารยาทในการชมการแสดง ควรปรบมือเมื่อเริ่มหรือจบการแสดง ปิดโทรศัพท์ เครื่องมือสื่อสาร ขณะชม ไม่ควรคุยกับเพื่อนหรือคนที่นั่งข้างๆ ขณะชมการแสดง	5.มารยาทในการชมการแสดง		ในการใช้เทคโนโลยี		
	ม.1/5 ใช้เกณฑ์ง่าย ๆ ที่กำหนดให้ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงที่ชม โดยเน้นเรื่องการใช้เสียงการแสดงท่า และการเคลื่อนไหว	-หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพการแสดง คือ การบรรยายหรือแจกแจงส่วนประกอบต่างๆของการแสดง การวิเคราะห์องค์ประกอบต่างๆ ในผลงานการแสดง การตีความและการประเมินผลต่อองค์ประกอบรูปแบบลักษณะของการแสดง -คุณสมบัติผู้ประเมินการแสดงนาฏศิลป์ผู้ประเมิน	1.หลักเกณฑ์ในการพิจารณาคุณภาพการแสดงง่ายๆ 2.คุณสมบัติผู้ประเมินการแสดงที่ชม	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถในการสื่อสารและสื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการใช้เทคโนโลยี	-หลักในการชมการแสดง	

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
		การแสดง จำเป็นต้องมีความรู้ในศิลปะสาขาที่ผู้ประเมินการแสดง มีประสบการณ์เกี่ยวกับศิลปะ และมีความสามารถในการสื่อสารเป็นอย่างดี					
มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม เห็นคุณค่าของนาฏศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรมภูมิปัญญาท้องถิ่นภูมิปัญญาไทยและสากล	ม.1/1 ระบุปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	-ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงนาฏศิลป์ วัฒนธรรมจากต่างประเทศ ทำให้ค่านิยมของคนเปลี่ยนแปลง ชอบสิ่งที่ทันสมัยและ	1.ความหมายของ ละครไทย 2.ประเภทของ ละครไทย ละคร รำ ละครที่ปรับปรุง ขึ้นใหม่ ละครร้อง ละครพูด 3.ละครไทยในยุค สมัยต่างๆ ละคร สมัยก่อนสุโขทัย (สมัยนางเจ้า) ละครสมัยสุโขทัย ละครสมัยอยุธยา ละครสมัยธนบุรี ละครสมัย รัตนโกสินทร์ 4.ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลง	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการทำงาน 4. รักความเป็นไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถในการสื่อสารและ สื่อความหมาย 2. ความสามารถในการคิด 3. ความสามารถในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถในการใช้ทักษะชีวิต 5. ความสามารถในการใช้ เทคโนโลยี	-ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงของนาฏศิลป์ นาฏศิลป์พื้นบ้าน ละครไทย และละครพื้นบ้าน	

มาตรฐาน	ตัวชี้วัด	สาระสำคัญ	K	A	P	สาระการเรียนรู้แกนกลาง	หมายเหตุ
มาตรฐาน ศ 3.2 เข้าใจความสัมพันธ์ ระหว่างนาฏศิลป์ ประวัติศาสตร์และ วัฒนธรรม เห็น คุณค่าของนาฏศิลป์ที่ เป็นมรดกทาง วัฒนธรรมภูมิปัญญา ท้องถิ่นภูมิปัญญา ไทยและสากล			ของนาฏศิลป์				
	ม.1/2 บรรยายประเภทของละคร ไทยในแต่ละยุคสมัย	-ประเภทของละครไทย ละครไทยมีทั้งละครรำ ละครที่ปรับปรุงขึ้นใหม่ ละครร้อง และละครพูด -ละครไทยในแต่ละยุค สมัย ละครไทยเริ่มตั้งแต่ สมัยนางเจ้า ต่อมาใน สมัยสุโขทัยเป็นการ แสดงละครและมีการ แสดงละครกากบนในสมัย อยุธยามีการเล่นละคร และโขน ในสมัยธนบุรีมี การเล่นละครหลวง เมื่อ ถึงสมัยรัตนโกสินทร์มี การฟื้นฟูปรับปรุงละคร และโขน จนถึงสมัย รัชกาลที่ 7 มีการ เปลี่ยนแปลงการ ปกครองทำให้รับอิทธิพล มาจากชาติตะวันตก	1.ความหมายของ ละครไทย 2.ประเภทของ ละครไทย -ละครรำ -ละครที่ปรับปรุง ขึ้นใหม่ -ละครร้อง -ละครพูด 3.ละครไทยในยุค สมัยต่างๆ -ละครสมัยก่อน สุโขทัย (สมัยนาง เจ้า) -ละครสมัยสุโขทัย -ละครสมัยอยุธยา -ละครสมัยธนบุรี -ละครสมัย รัตนโกสินทร์	1. มีวินัย 2. ใฝ่เรียนรู้ 3. มุ่งมั่นในการ ทำงาน 4. รักความเป็น ไทย 5. มีจิตสาธารณะ	1. ความสามารถ ในการสื่อสารและ สื่อความหมาย 2. ความสามารถ ในการคิด 3. ความสามารถ ในการแก้ปัญหา 4. ความสามารถ ในการใช้ทักษะ ชีวิต 5. ความสามารถ ในการใช้ เทคโนโลยี	-ประเภทของละครไทยใน แต่ละยุคสมัย	

ลงชื่อ

(.....นางศุภิสรา.....อินทนนท์.....)

ครูผู้สอน